

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 9ης Ιουλίου 2020 [αίτηση του *Juzgado de Primera Instancia e Instrucción nº 3 de Teruel* (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — XZ κατά *Ibercaja Banco, SA*

(Υπόθεση C-452/18) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή – Προστασία των καταναλωτών – Οδηγία 93/13/ΕΟΚ – Καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές – Σύμβαση ενυπόθηκου δανείου – Ρήτρα περιορισμού της μεταβλητότητας του επιτοκίου (ρήτρα «κατώτατου επιτοκίου») – Σύμβαση ανανεώσεως της οφειλής – Παραίτηση από την άσκηση ενδίκων βοηθημάτων κατά των συμβατικών ρητρών – Μη δεσμευτικός χαρακτήρας]

(2020/C 287/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción nº 3 de Teruel

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

XZ

κατά

Ibercaja Banco, SA

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, έχει την έννοια ότι δεν αποκλείει τη δυνατότητα ρήτρα συμβάσεως συναφθείσας μεταξύ επαγγελματία και καταναλωτή, της οποίας ο καταχρηστικός χαρακτήρας μπορεί να διαπιστωθεί δικαστικώς, να αποτελέσει αντικείμενο συμβάσεως ανανεώσεως οφειλής μεταξύ του επαγγελματία και του καταναλωτή, με την οποία ο καταναλωτής παραιτείται από τα αποτελέσματα που συνεπάγεται η κήρυξη της ρήτρας ως καταχρηστικής, υπό την προϋπόθεση ότι η εν λόγω παραίτηση είναι αποτέλεσμα ελεύθερης και εν επιγνώσει συνανέσεως του καταναλωτή, πράγμα το οποίο εναπόκειται στο εθνικό δικαστήριο να εξακριβώσει.
- 2) Το άρθρο 3, παράγραφος 2, της οδηγίας 93/13 έχει την έννοια ότι η ίδια η ρήτρα συμβάσεως συναφθείσας μεταξύ επαγγελματία και καταναλωτή με σκοπό την τροποποίηση δυνητικά καταχρηστικής ρήτρας προγενέστερης συμβάσεως συναφθείσας μεταξύ τους ή τη ρύθμιση των συνεπειών του καταχρηστικού χαρακτήρα της άλλης αυτής ρήτρας μπορεί να θεωρηθεί ότι δεν αποτέλεσε αντικείμενο ατομικής διαπραγματεύσεως και, ενδεχομένως, να κηρυχθεί καταχρηστική.
- 3) Το άρθρο 3, παράγραφος 1, το άρθρο 4, παράγραφος 2, και το άρθρο 5 της οδηγίας 93/13 έχουν την έννοια ότι η απαίτηση διαφάνειας προς την οποία πρέπει να συμμορφώνεται ένας επαγγελματίας δυνάμει των διατάξεων αυτών συνεπάγεται ότι, κατά τη σύναψη συμβάσεως ενυπόθηκου δανείου με κυμαινόμενο επιτόκιο, η οποία καθορίζει ρήτρα «κατώτατου επιτοκίου», ο καταναλωτής πρέπει να είναι σε θέση να κατανοήσει τις οικονομικές συνέπειες που απορρέουν για τον ίδιον από τον μηχανισμό που εισάγεται με τη ρήτρα «κατώτατου επιτοκίου», μεταξύ άλλων, χάρη στην παροχή πληροφοριών σχετικά με την παρελθούσα εξέλιξη του δείκτη βάσει του οποίου υπολογίζεται το επιτόκιο.
- 4) Το άρθρο 3, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το σημείο 1, στοιχείο π', του παραρτήματος, καθώς και το άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13 έχουν την έννοια ότι:

- η ρήτρα που συνομολογήθηκε σε σύμβαση συναφθείσα μεταξύ επαγγελματία και καταναλωτή για την επίλυση υφιστάμενης διαφοράς, με την οποία ο καταναλωτής παρατείνεται από την προβολή ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου των αξιώσεων που θα μπορούσε να προβάλει αν δεν υπήρχε η ρήτρα αυτή, μπορεί να χαρακτηριστεί ως «καταχρηστική», ιδίως, αν ο εν λόγω καταναλωτής δεν μπορούσε να έχει στη διάθεσή του τις κρίσιμες πληροφορίες που θα του παρείχαν τη δυνατότητα να αντιληφθεί τις νομικές συνέπειες που απέρρεαν από την εν λόγω ρήτρα για τον ίδιο·
- η ρήτρα με την οποία ο ίδιος καταναλωτής παρατείνεται, όσον αφορά μελλοντικές διαφορές, από την άσκηση ενδίκων βοηθημάτων που στηρίζονται στα δικαιώματα τα οποία έχει δυνάμει της οδηγίας 93/13 δεν δεσμεύει τον καταναλωτή.

(¹) EE C 381 της 22.10.2018.

**Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 9ης Ιουλίου 2020 — Τσεχική Δημοκρατία
κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής**

(Υπόθεση C-575/18 P) (¹)

(Αίτηση αναιρέσεως – Ίδιοι πόροι της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Δημοσιονομική ευθύνη των κρατών μελών – Αίτηση περί απαλλαγής από την υποχρέωση απόδοσης ιδίων πόρων – Προσφυγή ακυρώσεως – Παραδεκτό – Έγγραφο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής – Έννοια του όρου «πράξη δεκτική προσφυγής» – Άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Αποτελεσματική δικαστική προστασία – Αγωγή λόγω αδικαιολόγητου πλουτισμού της Ένωσης)

(2020/C 287/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Διάδικοι

Αναρρεσείουσα: Τσεχική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: O. Serdula, J. Vlácil και M. Smolek)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: αρχικώς M. Owsiany-Hornung και Z. Malůšková και στη συνέχεια Z. Malůšková και J.-P. Kerpenne)

Παρεμβαίνουν υπέρ της αναρρεσείουσας: Βασίλειο των Κάτω Χωρών (εκπρόσωποι: M. K. Bulterman, C. S. Schillemans, M. L. Noort και M. H. S. Gijzen, καθώς και J. Langer)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Η Τσεχική Δημοκρατία φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων της, και τα έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.
- 3) Το Βασίλειο των Κάτω Χωρών φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

(¹) EE C 408 της 12.11.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 9ης Ιουλίου 2020 [αίτηση του Cour d'appel de Paris (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Santen SAS κατά Directeur général de l'Institut national de la propriété industrielle

(Υπόθεση C-673/18) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή – Φάρμακο για ανθρώπινη χρήση – Συμπληρωματικό πιστοποιητικό προστασίας για τα φάρμακα – Κανονισμός (ΕΚ) 469/2009 – Άρθρο 3, στοιχείο δ' – Προϋποθέσεις για τη χορήγηση πιστοποιητικού – Λήψη της πρώτης άδειας κυκλοφορίας του προϊόντος, ως φαρμάκου, στην αγορά – Άδεια κυκλοφορίας στην αγορά για νέα θεραπευτική χρήση γνωστής δραστικής ουσίας]

(2020/C 287/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour d'appel de Paris